

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ในขณะนี้ประเทศไทยกำลังอยู่ในระยะของการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเร่งรีบ เพื่อให้ทัดเทียมกับอารยะประเทศ การที่ประเทศจะเจริญรุ่งเรืองสัมถึงความมุ่งหมายได้จะต้องประกอบไปด้วยพลเมืองของประเทศได้รับการศึกษาเป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กวัยรุ่นซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียนต่าง ๆ ทั่วประเทศย่อมเป็นกำลังอันสำคัญและเป็นมันสมองของประเทศต่อไปในอนาคต เมื่อเด็กวัยรุ่นเหล่านี้เติบโตเป็นผู้ใหญ่ขึ้นจะต้องมีหน้าที่รับผิดชอบต่อประเทศ ประกอบอาชีพในสถานต่าง ๆ กันตามความถนัด ความสามารถและความสนใจของแต่ละบุคคลซึ่งไม่เหมือนกัน ดังนั้นการที่เด็กวัยรุ่นได้ตั้งจุดหมายในชีวิตเอาไว้ จึงเป็นการกำหนดแนวทางในการดำเนินชีวิตว่าจะเป็นไปได้ในแนวใด แล้วจึงพยายามดำเนินชีวิตให้เป็นไปตามแนวทางนี้จนกระทั่งบรรลุถึงจุดหมายปลายทางตามที่ใฝ่ใจเอาไว้ ในการกำหนดจุดหมายในชีวิตนั้นอาจพิจารณาได้เป็นสองทางด้วยกันคือ ในทางที่ก้ำกึ่งทางไม่ดี การกำหนดจุดหมายในชีวิตไปในทางดี เช่น ต้องการศึกษาเล่าเรียนให้ถึงขั้นสูงสุด ใฝ่ดีที่ลุดประกอบอาชีพในทางที่อัสถุย์สุจริต ก่อร่างสร้างตัวให้เป็นปึกแผ่นมั่นคงต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมบังเกิดประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ทำให้ประเทศพัฒนาเรื่องขึ้นสัมถึงความมุ่งหมาย ซึ่งตรงข้ามกับการกำหนดจุดหมายในชีวิตไปในทางไม่ดี เช่น ไม่ต้องการศึกษาเล่าเรียน ประกอบอาชีพในทางสุจริตผิดกฎหมาย เหล่านี้เป็นต้น ก็ย่อมบังเกิดความเสื่อมเป็นการทำลายตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ถ้ามีบุคคลประเภทนี้อยู่ในประเทศเป็นจำนวนมากจะทำให้ประเทศไม่บังเกิดการพัฒนา ทำให้ลาหลังและเสื่อมโทรมลงในที่สุด

ตามความคิดเห็นของ มัสเสน, คองเกอร์ และคาแกน (Mussen, Conger and Kagan, 1969)¹ วัยรุ่นเป็นระยะที่สำคัญมากในพัฒนาการของมนุษย์ เกิดความเปลี่ยนแปลงทั้งด้านร่างกายและจิตใจ เป็นวัยที่มีปัญหาทางอารมณ์และการปรับตัว มีอารมณ์รุนแรง ตัดสินใจรวดเร็วขาดความยั้งคิดไม่รอบคอบเสียก่อนมีปัญหามหาในเรื่องเพศ ต้องการความเป็นอิสระและเป็นตัวของตัวเอง มักมีความขัดแย้งกับผู้ใหญ่ ทางค่านิยม ค่านิยม ทัศนคติ และพฤติกรรม ดังนั้นการกำหนดจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นแต่ละคนจึงแตกต่างกัน

ตามความคิดเห็นของ เฮลล็อก (Hurlock, 1968)² วัยรุ่นเป็นระยะวิกฤต (Critical Period) เป็นวัยแห่งการปรับตัว และมีปัญหาที่มีความเครียดทางอารมณ์ ได้มีประสบการณ์กับความผิดหวังเนื่องจากเด็กมีอารมณ์ฉุนเฉียว ตัดสินใจหุนหันพลันแล่น รวดเร็วและรุนแรง มีความทะเยอทะยานสูงโดยไม่คำนึงถึงความเป็นจริง

จุดมุ่งหมาย หมายถึงสิ่งที่เราต้องการจะเป็น ต้องการจะมี หรือต้องการจะสัมฤทธิ์ผล ความต้องการทางค่านิยมค่านิยม น้ำ และที่อยู่อาศัย เป็นความต้องการทางร่างกาย และเป็นสิ่งธรรมดาสำหรับสิ่งมีชีวิต ความต้องการทางการเงิน ความสวยงาม ความจริงใจ และคุณงามความดีเป็นความต้องการทางค่านิยมซึ่งแต่ละบุคคลมีไม่เหมือนกัน เพราะความต้องการเหล่านี้เป็นสิ่งที่เราเรียนรู้จากสังคม และเป็นค่านิยมที่เรายึดถือ บุคคลมีความต้องการที่เป็นแรงจูงใจให้กระทำพฤติกรรมต่าง ๆ กัน³

¹Paul H. Mussen, John J. Conger, and Jerome Kagan, Child Development and Personality (3rd ed.; New York: Harper & Row, Inc., 1969), pp. 605 - 606.

²Elizabeth B. Hurlock, Adolescent Development (2nd ed.; New York: McGraw - Hill Book Co., 1968) p. 467.

³Henry Clay Smith, Personality Adjustment (New York: McGraw - Hill Book Co., 1961), p. 205.

มีสโลว์ (Maslow, 1949)⁴ โดแบ่งความต้องการของบุคคลออกเป็นลำดับจาก
 ขั้นพื้นฐานไปสู่ขั้นสูงตามลำดับดังนี้คือ ความต้องการทางคานร่างกาย เช่น ความต้องการ
 อาหารน้ำเพื่อขจัดความหิวและความกระหาย ความต้องการทางคานความปลอดภัย เช่น
 ต้องการมีชีวิตรอคอยโดยปราศจากภัยอันตราย ความต้องการความรัก เช่นต้องการความ
 รักจากบิดามารดา จากเพศตรงข้าม ต้องการแรงงาน ความต้องการให้เป็นที่ยกย่องของ
 บุคคลอื่น เช่น ต้องการความมีชื่อเสียง และประการสุดท้ายคือ ความต้องการที่จะพัฒนา
 ตนไปตามขีดความสามารถที่มีอยู่ เช่น ความต้องการที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ในสิ่งที่ตนเอง
 คิดว่าจะทำ

ดังนั้นจุดมุ่งหมายในชีวิตของบุคคลจึงเป็นสิ่งที่เกิดจากความต้องการทางคาน
 สังคม จากการเรียนรู้ จากประสบการณ์ที่ได้รับจากครอบครัว โรงเรียน และสังคม
 บุคคลจะสร้างระบบความต้องการเป็นเฉพาะบุคคลซึ่งจะเป็นพื้นฐานของจุดมุ่งหมายของ
 แต่ละบุคคล⁵ จุดมุ่งหมายในชีวิตของแต่ละบุคคลจึงแตกต่างกันไปเนื่องจากการเรียนรู้
 และการรับรู้ที่ต่างกัน องค์ประกอบหนึ่งที่มีส่วนเกี่ยวข้องและมีความสำคัญ คือ ค่านิยม
 ซึ่งได้แก่ ความเชื่อถือเกี่ยวกับสิ่งที่ดีหรือชอบ และสิ่งที่เลวหรือไม่ชอบ ค่านิยมสะท้อนให้
 เห็นสภาพของสังคมที่อยู่ในสังคมและวัฒนธรรมนั้น ๆ ถ้าบุคคลโดยอมรับค่านิยมอันใด
 มาเป็นของตน ค่านิยมก็อาจเปลี่ยนสภาพเป็นจุดมุ่งหมายในชีวิตของผู้นั้นได้⁶ โดยเฉพาะ
 จุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นเป็นเรื่องที่สมควรจะนำมาศึกษาพิจารณาให้กระจ่าง
 ชัดเพราะวัยรุ่นเป็นระยะที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กเพื่อเข้าสู่ผู้ใหญ่ เกิดความ
 เปลี่ยนแปลงทั้งคานร่างกายและจิตใจมีปัญหาทางคานต่าง ๆ หลายประการ เช่น

⁴ A.H. Maslow, "A Theory of Human Motivation", Psychological Review, Vol. 50, No. 4, (1949), pp. 370 - 390.

⁵ Arther W. Combs and Donald Snigg, Individual Behavior (New York: Harper & Brother Publishers, 1959), p. 102.

⁶ David Krech, Richard S. Crutchfield and Egerton L. Ballachey, Individual in Society (New York: McGraw-Hill Book Co., 1962), p. 102.

ปัญหาทางด้านกรปรับตัว ปัญหาทางอารมณ์ ปัญหาในเรื่องเพศ มีความขัดแย้งกับผู้อื่น
เป็นต้น เด็กวัยรุ่นประเภทหนึ่งที่สมควรให้ความสนใจก็คือ เด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดกฎหมาย
สำหรับในประเทศไทยมีเด็กวัยรุ่นเป็นจำนวนมากที่กระทำผิดกฎหมายทางคดีอาญาเพิ่ม
ขึ้นเกือบทุกปีจึงจะเห็นได้จากสถิติของจำนวนเด็กวัยรุ่นซึ่งมีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี
ซึ่งตกเป็นผู้กระทำผิดกฎหมายทางคดีอาญาและถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของ
สถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา)⁷ ถูกส่งเข้ามาใหม่แต่ละปีมีดังนี้ ปี พ.ศ.
2511 จำนวน 555 คน ปี พ.ศ. 2512 จำนวน 566 คน ปี พ.ศ. 2513 จำนวน
364 คน และปี พ.ศ. 2514 จำนวน 632 คน จากสถิติดังกล่าวจะเห็นได้ว่าจำนวน
เด็กวัยรุ่นที่กระทำผิดกฎหมายทางคดีอาญา แต่ละปีมีจำนวนมากเป็นการเสียแรงงาน
ของประเทศ ทำให้ประเทศขาดผลประโยชน์อันจะพึงได้จากเด็กวัยรุ่นเหล่านี้ รัฐบาล
ต้องเสียงบประมาณในการเลี้ยงดูที่ละมาก ๆ นอกจากนี้เด็กวัยรุ่นเหล่านี้ยังก่อให้เกิด
ความเดือดร้อน วุ่นวายให้แก่ตนเอง ครอบครัว สังคม และประเทศชาติ

การวิสัน (Garrison, 1956)⁸ ได้ให้หลักในการพิจารณาเด็กที่กระทำ
ผิดกฎหมาย คือจะต้องพิจารณาในแง่ต่าง ๆ เช่น สภาพร่างกาย อารมณ์ ฐานะเศรษฐกิจ
ของครอบครัว การศึกษาหาความรู้ การคบเพื่อน การเข้าสังคม และการปรับตัวเข้ากับ
บุคคลอื่น โครงสร้างทางบุคลิกภาพของเด็กที่กระทำผิดกฎหมายมีผลมาจากสิ่งที่ไม่ได้รับ

⁷สถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) สถิติ
ของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายทางคดีอาญาและรับเข้ามาอยู่ในความควบคุม
ระหว่างปี (พระนคร: โรงพิมพ์ศรีวิกรมชาติศย์, 2515) หน้า 6 - 7.

⁸Karl C. Garrison, Psychology of Adolescence (New Jersey:
Prentice - Hall Inc., 1956), p.p.465 - 466.

การสนองความต้องการอย่างเพียงพอ และขาดการยอมรับจากสังคม มีความสัมพันธ์
 ผลทางการเรียนต่ำ และไม่ได้รับการยอมรับจากเพื่อนร่วมชั้น หรือจากเพื่อนบ้านใน
 ชุมชนที่เขาอยู่ ความต้องการของเด็กที่กระทำผิดกฎหมายมีได้แตกต่างไปจากเด็กปกติ
 เช่น ต้องการครอบครัวที่อบอุ่น ต้องการศึกษาเล่าเรียน ต้องการไปโมสกี และตอง
 การเพื่อน

เมอร์ริลล์ (Merill, 1947)⁹ ได้ทำการทดสอบระดับสติปัญญาของเด็ก
 วัยรุ่นที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 500 คน และเด็กปกติจำนวน 3,000 คนอายุ
 ระหว่าง 13 ปีถึง 19 ปี พบว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายมีช่วงทางของสติปัญญาจากสูง
 สุดถึงต่ำสุดมากกว่าเด็กปกติ ระดับสติปัญญาเฉลี่ยของเด็กกระทำผิดกฎหมายเป็น 92.5
 และของเด็กปกติเป็น 101.8 ซึ่งแสดงว่าระดับสติปัญญาของเด็กทั้งสองประเภทอยู่ใน
 ระดับปกติธรรมดา (Normal) แต่เด็กปกติมีระดับสติปัญญาสูงกว่าเด็กกระทำผิด
 กฎหมายเพียงเล็กน้อย

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ความมุ่งหมายทั่วไป

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมาย
 ซึ่งเคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น และถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถาน
 พิณีและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) กับเด็กวัยรุ่นชายที่กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษา
 ตอนต้น

⁹M.A. Merill, Problem of Child Delinquency (Boston: Houghton Mifflin, 1947), pp. 42 - 46.

ความมุ่งหมายเฉพาะ

เพื่อศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างเกี่ยวกับจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้าน

1. การศึกษา
2. การประกอบอาชีพ
3. การสร้างประโยชน์ให้แก่สังคม
4. การปฏิบัติตนต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครอง
5. การสมรสหรือการมีครอบครัว
6. การคบหาสมาคมกับผู้อื่น
7. ความสงบสุขของตนเอง

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายซึ่งถูกควบคุมตัวอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา) จำนวน 63 คน และเด็กวัยรุ่นชายที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายจากโรงเรียนโยธินบูรณะ กรุงเทพมหานคร จำนวน 63 คน เท่า ๆ กัน แต่ทั้งนี้เนื่องจากความเหมาะสมเพื่อมิให้เกิดความเหลื่อมล้ำกันทางด้านคุณสมบัติของเด็กทั้งสองกลุ่ม เพราะเด็กทั้งสองกลุ่มนี้มีคุณสมบัติแตกต่างกันมากโดยเฉพาะด้านระดับชั้นในสังคม อายุ และระดับการศึกษา เป็นต้น ผู้วิจัยจึงควบคุมคุณสมบัติของเด็กทั้งสองกลุ่มให้เท่าเทียมกันดังที่คือ

ก. เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ ที่ต้องกำหนดคุณสมบัติเช่นนี้ เพราะเด็กกระทำผิดกฎหมายส่วนใหญ่มาจากครอบครัวชั้นต่ำ ส่วนเด็กปกติมีทั้งที่มาจากครอบครัวชั้นสูง กลาง และต่ำปนกัน

ข. เป็นเด็กวัยรุ่นชายซึ่งมีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี ที่ต้องกำหนดคุณสมบัติเช่นนี้ เพราะเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายมีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี ส่วน

เด็กกระทำผิดกฎหมายมีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 24 ปี ซึ่งเกินกว่าระยะเวลาวัยรุ่น ดังนั้น เพื่อความเหมาะสมของทั้ง 2 กลุ่ม จึงกำหนดให้อยู่ในขอบเขตของวัยรุ่นคือ มีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี

ค. เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่ได้รับการศึกษาชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (มัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3) ที่ต้องกำหนดคุณสมบัติเช่นนี้เพราะเด็กกระทำผิดกฎหมายส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาเพียงแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 24 ปี แต่เด็กที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายมีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี กำลังเรียนในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ดังนั้นเพื่อความเหมาะสมจึงต้องถือเอาการศึกษาของเด็กที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายเป็นเกณฑ์

ผู้วิจัยได้คัดเลือกเด็กทั้งสองกลุ่มให้มามีคุณสมบัติเหมือนกันดังกล่าว ผลปรากฏว่า ได้จำนวนเด็กทั้ง 2 กลุ่มตรงกับดังนี้คือ มัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 19 คน มัธยมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 14 คน และมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้นกลุ่มละ 63 คน

2. การวิจัยในครั้งนี้ต้องการทราบจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านต่าง ๆ ตามความมุ่งหมายเฉพาะที่ไถ่ระบุไว้เท่านั้น

คำจำกัดความ

จุดมุ่งหมายในชีวิต : หมายถึงความต้องการของมนุษย์ที่ได้กำหนดไว้ในใจ และมนุษย์มีความต้องการที่จะให้ใครมา หรือต้องการที่จะบรรลุถึงซึ่งความต้องการนั้น ซึ่งความต้องการของมนุษย์อาจมีได้หลายประการ เช่น ความต้องการความร่ำรวยมีทรัพย์สินสมบัติ ความต้องการที่จะมีเกียรติยศชื่อเสียง ความต้องการที่จะศึกษาหาความรู้ ความต้องการที่จะมาเพื่อตนให้เป็นประโยชน์ต่อครอบครัว สังคม และประเทศชาติ ความต้องการที่จะปฏิบัติหน้าที่การงานให้สำเร็จจุดลงไปด้วยดี

- เด็กวัยรุ่นชาย : หมายถึงเด็กชายที่มีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 19 ปี
- ชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น : หมายถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1, 2 และ 3 สายสามัญ ซึ่งสังกัดกระทรวงศึกษาธิการ
- ครอบครัวชั้นต่ำ : หมายถึงครอบครัวที่มีความมั่งคั่ง หรือผู้ปกครองของเด็กมีการศึกษาไม่เกินชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และมีอาชีพรับจ้าง เช่น คนขับรถเมคซ์ คนงานก่อสร้าง คนกวาดถนน พลทหาร พ่อค้าแม่ค้าขายเร่ รายได้ของบิดามารดาเมื่อรวมกันไม่เกิน 1,200 บาทต่อเดือน
- เด็กกระทำผิดกฎหมาย : หมายถึงเด็กวัยรุ่นชายซึ่งกระทำผิดกฎหมายในคดีอาญา และถูกศาลคดีเด็กและเยาวชนกลางพิพากษาแล้ว และถูกส่งตัวเข้ามาควบคุมอยู่ในสถานเปิด และอบรมของสถานพินิจ และคุ้มครองเด็กกลาง (บางนา)
- เด็กปกติ : หมายถึงเด็กวัยรุ่นชายซึ่งไม่ได้กระทำผิดกฎหมาย และกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น

ชอกลอง เมืองคน

ในการทำการวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายและที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย ผู้วิจัยมีความเชื่อในเบื้องต้นว่า

- 1. แบบทดสอบที่ใช้วัดจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นที่ผู้วิจัยได้เพิ่มเติม จากแบบทดสอบจุดมุ่งหมายในชีวิตของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ซึ่งปรียาพร พวงฉัตร¹⁰ แปลและเรียบเรียงจากแบบทดสอบจุดมุ่งหมายในชีวิตของนักศึกษาปีที่ 1

¹⁰ปรียาพร พวงฉัตร. "จุดมุ่งหมายในชีวิตของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย" (วิทยานิพนธ์ปริญาโทมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510)

ของวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกาซึ่งสร้างขึ้นโดยริชาร์ดส์ (Richards, 1966)¹¹ สามารถนำมาใช้วัดจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นที่ผู้วิจัยกำลังศึกษาวิจัยอยู่ได้

2. กลุ่มตัวอย่างประชากรทั้ง 2 กลุ่มสามารถใช้เป็นตัวแทนที่จะอภิปรายผลของข้อมูลในขอบเขตที่ไกลกว่ามาแล้วได้

3. ตัวอย่างประชากรอยู่ในสภาพที่เป็นปรกติหรือคนที่จะไม่บอกความรู้สึกที่แท้จริงของตนเองได้

การวิจัยอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

ฮีลลี่ และบรอนเนอร์ (Healy and Bronner, 1936)¹² ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายกับเด็กปรกติ โดยศึกษาเด็กเป็นรายบุคคลจาก 133 คนรวมทั้งเป็นเด็กกระทำผิดกฎหมาย 152 คน และเด็กปรกติ 105 คน ซึ่งเป็นพี่น้องทั้งชายและหญิงของเด็กกระทำผิดกฎหมาย จากการศึกษาพบว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายไม่ตั้งใจเรียน ไม่ชอบคำการบ่นที่ครูตั้งให้ทำ เข้มจรรยาในการเรียน ขาดเรียนบ่อยครั้ง และมีผลในการเรียนต่ำกว่าตนเองซึ่งเป็นเด็กปรกติ

คองเกอร์ และมิลเลอร์ (Conger and Miller, 1966)¹³ ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบพฤติกรรมของเด็กกระทำผิดกฎหมายกับเด็กปรกติ กลุ่มตัวอย่าง

¹¹James H. Richards Jr., "Life Goals of American College Freshmen", Journal of Counseling Psychology. Vol. 31, No.1, (1966), pp. 12 - 20.

¹²W. Healy and A.F. Bronner, New Light on Delinquency and Its Treatments (New Haven, Conn: Yale Univer. Press, 1936), pp. 61 - 65.

¹³J.J. Conger and W.C. Miller, Personality, School Class and Delinquency (New York: Wiley, 1966), pp. 48 - 56.

เป็นเด็กกระทำผิดกฎหมายชาย 364 คน หญิง 170 คน และเด็กปรกติจำนวนเท่ากัน เด็กทั้งสองกลุ่มนี้ เรียนอยู่ในโรงเรียนมัธยม มีอายุระหว่าง 13 ปีถึง 18 ปี มีระดับสติปัญญา และฐานะเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน ใช้แบบทดสอบบุคลิกภาพ (Personality test) สำหรับวัดบุคลิกภาพ และใช้มาตราประเมินค่า (Rating Scale) สำหรับวัดพฤติกรรม ผลการวิจัยปรากฏว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายไม่ตั้งใจเรียน เอาใจใส่ในการเรียนและงานที่ครูมอบหมายให้ทำน้อยเกินไป มีผลการเรียนต่ำกว่าเด็กปรกติ

✓ ในปี พ.ศ. 2514 นายพนธ์ สัมมา¹⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิต และความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร 60 คน และเด็กกระทำผิดกฎหมายจำนวน 120 คน เด็กทั้งสองกลุ่มเป็นชาย มีอายุระหว่าง 15 ปีถึง 18 ปี ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบสองฉบับคือ แบบทดสอบความต้องการทางจิต และแบบทดสอบความวิตกกังวล ผลการวิจัยพบว่าเด็กปรกติมีความต้องการความมั่นคงสูงและผลทางการเรียน คือต้องการสอบไล่ได้มากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

สรุปได้ว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายขาดความสนใจ และขาดความเอาใจใส่ในการเรียน เกียจคร้านในการเรียน และมีผลในการเรียนต่ำกว่าเด็กปรกติ จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาทั้งหมดในตอนนี้ ลาดจนนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ได้ว่า เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการศึกษาแตกต่างกัน

¹⁴ นายพนธ์ สัมมา "การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิต และความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน" (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร, 2514)

ก๊อทท์ฟรายด์ (Gottfried, 1959)¹⁵ ได้ทำการวิจัยถึงความแตกต่างระหว่างเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายกับเด็กปกติ ทางด้านความต้องการทางจิต โดยมุ่งศึกษาเฉพาะจุดมุ่งหมายเพื่อนำไปสู่ความสำเร็จ กลุ่มตัวอย่าง เป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 27 คน กับเด็กปกติจำนวน 55 คน จากรัฐ OHIO เด็กทั้งสองกลุ่มเคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษามาแล้ว มีอายุใกล้เคียงกันและมีระดับสติปัญญาใกล้เคียงกัน ใช้แบบทดสอบเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) ผลการวิจัยพบว่า เด็กปกติมีความต้องการประกอบอาชีพด้วยความรับผิดชอบอันดี มีอนาคต และต้องการเห็นผลงาที่ดี ระเบียบรอย และผลิตชิ้นมาด้วยฝีมือของตนเอง ซึ่งความต้องการเหล่านี้มีมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

✓ กลูค และกลูค (Glueck and Glueck, 1950)¹⁶ ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการทราบถึงความสนใจในการประกอบอาชีพการงานของเด็กกระทำผิดกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 65 คน มีอายุระหว่าง 14 ปี ถึง 18 ปี โดยใช้โปรเจกทีฟเทสต์ (Projective Test) ผลการวิจัยพบว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายสนใจเพียงเล็กน้อยในการประกอบอาชีพ ไม่ชอบทำงานที่มีความแน่นอน มีคั่ง ชอบเปลี่ยนแปลงงานบ่อย ๆ มีความร่วมมือในการปฏิบัติงานรวมกันน้อยมาก

¹⁵Nathan Wolf Gottfried, "Psychological Needs and Verbally Expressed Aggression of Adolescent Delinquent Boys", Dissertation Abstracts, Vol. 19, No. 12, (1959), pp. 3352 - 3353.

¹⁶S. Glueck and E.T. Glueck, Unraveling Juvenile Delinquency (New York : Commonwealth Fund, 1950), pp.126 - 132.

และไม่กลัวความผิดพลาด และความผิดพลาดในการประกอบอาชีพการงาน

สรุปได้ว่า เด็กปรกติมีความสนใจในการประกอบอาชีพ ต้องการประกอบอาชีพด้วยความขยันขันแข็ง ต้องการเห็นผลงานที่ดี เรียบร้อย ต้องการประกอบอาชีพที่มีความแน่นอนมั่นคง ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายสนใจเพียงเล็กน้อยในการประกอบอาชีพ ไม่ชอบประกอบอาชีพที่มีความแน่นอน มั่นคง ชอบเปลี่ยนงานบ่อย ๆ จากผลการวิจัยที่ได้อ้างมาทั้งหมดในตอนนี้จะนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ได้ว่า เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการประกอบอาชีพแตกต่างกัน

✓ กลูก และกลูก (Gluck and Glueck, 1950)¹⁷ ยังได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการทราบถึงความสนใจที่จะทำประโยชน์ให้แก่สังคมของเด็กกระทำผิดกฎหมาย ผลการวิจัยพบว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายไม่สนใจที่จะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์ให้แก่สังคม แต่ชอบทำลายสิ่งของต่าง ๆ ที่มีไว้เพื่อเป็นประโยชน์ของส่วนรวม นอกจากนี้ เลวี (Levy, 1972)¹⁸ ได้ทำการวิจัยเพื่อศึกษาพฤติกรรมส่วนตัวของเด็กกระทำผิดกฎหมาย เพื่อเปรียบเทียบกับเด็กปรกติทางด้านการปฏิบัติคนต่อสังคม แบบทดสอบเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale) กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชายซึ่งกระทำผิดกฎหมายจำนวน 150 คน และเด็กปรกติจำนวน 126 คน ทั้งสองกลุ่มเคยเรียนในระดับมัธยมศึกษา ผลการวิจัยพบว่า เด็กปรกติต้องการที่จะปฏิบัติตนให้อยู่ในกรอบของสังคมมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย และต้องการที่จะมีส่วนช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นกว่าเกินมากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย

¹⁷ Ibid., pp. 133 -134.

¹⁸ Victor Levy, "Field Independence and Typologies of Delinquency," Dissertation Abstracts, Vol.32, No.12, (1972), p. 6810.

ในปี พ.ศ. 2509 น.ส.รัสมิทอง อุประวรรณ¹⁹ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจการตั้งความปรารถนาของเด็กวัยรุ่น โดยผู้วิจัยต้องการสำรวจการตั้งความปรารถนาของเด็กวัยรุ่นชายหญิง ในจังหวัดระยอง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 300 คน และนักเรียนหญิง 300 คน ซึ่งกำลังเรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษา และมีอายุระหว่าง 13 ปี ถึง 18 ปี โดยใช้แบบสอบถามผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงมีความปรารถนอยากบ่าเพื่อประโยชน์ให้แก่ประเทศไทยให้เจริญก้าวหน้ามากกว่านี้ อยากให้ประเทศไทยมีการปกครองแบบประชาธิปไตยที่สมบูรณ์

ในปี พ.ศ. 2510 น.ส.ปรีชาพร พวงอสิพร²⁰ ได้ทำการวิจัยเรื่อง จุดมุ่งหมายในชีวิตของนิสิตปีที่ 1 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ตัวอย่างประชากรเป็นนิสิตปีที่ 1 จำนวน 700 คน ที่กำลังศึกษาอยู่ในปีการศึกษา 2509 จากคณะต่าง ๆ ในจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นนิสิตชายอายุระหว่าง 16 ปีถึง 24 ปี และนิสิตหญิงอายุระหว่าง 16 ปีถึง 22 ปี โดยใช้แบบทดสอบประเภทมาตรประเมินค่า (Rating Scale) ผลการวิจัยพบว่าทั้งนิสิตชายและนิสิตหญิงมีความต้องการที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคม มีความต้องการที่จะให้สังคมเจริญขึ้นมากกว่าการมีส่วนช่วยให้สังคมเจริญขึ้น

สรุปได้ว่าเด็กปรกติมีความสนใจ และต้องการที่จะช่วยพัฒนาสังคมให้เจริญขึ้นกว่าเดิม ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายไม่สนใจที่จะสร้างสรรค์สิ่งที่เป็นประโยชน์แก่สังคม แต่ชอบทำลายสิ่งของต่าง ๆ ที่มีไว้เพื่อประโยชน์ส่วนรวม จากผลการวิจัยที่ได้กล่าวมาทั้งหมดในตอนนี้อาจนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ได้ว่า เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมแตกต่างกัน

¹⁹รัสมิทอง อุประวรรณ, "การสำรวจการตั้งความปรารถนาของเด็กวัยรุ่น" (วิทยานิพนธ์ปริญญาบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2509)

²⁰ปรีชาพร พวงอสิพร, เรื่องเดิม.

✓ ยังก์ (Young, 1956)²¹ ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบความรู้อัจฉริยะของเด็ก
 กระทำนิมิตกฏหมายทั้งชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กกระทำนิมิตกฏหมายทั้งชายและ
 หญิงกลุ่มละ 34 คน ซึ่งมีอายุระหว่าง 10 ปีถึง 17 ปี โดยใช้เทปเล็กเหล่านี้ดูรูปภาพ
 ที่ เอ ที (T.A.T.) 16 ภาพ ที่ละภาพ แล้วให้พรรณนาความรู้อัจฉริยะออกมาปรากฏว่าเห็น
 รูปบิดาของเขาดังรอยละ 38.2 ของจำนวนเด็กวัยรุ่นชายทั้งหมด เด็กมากกว่า 1 ใน
 3 พรรณาว่าเห็นบิดาของเขาว่าดั่งได้รับบาดเจ็บ ป่วย และตาย และเด็กร้อยละ 20.6
 พรรณาว่าบุตรชายมีบิดา เกี่ยวพันที่ตนคิดเล็กพรพรรณว่าเขาขยงบิดามากกว่ามารดา
 แต่อย่างไรก็ตามเขามีทัศนคติที่คิดบิดามารดามากกว่าที่ทัศนคติที่ไม่ดี เด็กวัยรุ่นหญิงพรรณนา
 ความรักที่มีต่อมารดา และสรรชาดถึงบิดาว่ากำลังทำงานหาเงินมีแนวโน้มไปทางยาก
 จน ทั้งเด็กวัยรุ่นชายและเด็กวัยรุ่นหญิงพรรณนาว่ามารดาทำโทษตนมากกว่าบิดา

✓ ดีทซ์ (Deitz, 1969)²² ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเด็กกระทำนิมิต
 กฏหมายกับเด็กปกติ ทางด้านอารมณ์ปรับตัวเข้ากับบิดามารดา กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็ก
 วัยรุ่นชายที่กระทำนิมิตกฏหมายจำนวน 40 คน มีอายุเฉลี่ย 16 ปีกับเด็กปกติชาย 42 คน
 มีอายุเฉลี่ย 15 ปี โดยใช้แบบทดสอบเป็นแบบมาตราประเมินค่า (Rating Scale)
 ผลการวิจัยพบว่าเด็กกระทำนิมิตกฏหมายมีความใกล้ชิดกับบิดามารดาน้อยกว่าเด็กปกติ
 และมีความรู้อัจฉริยะว่าบิดามารดาไม่มีความเข้าใจในตัวเขา น้อยกว่าบิดามารดาของเด็กปกติ

²¹Florono M. Young, "Responses of Juvenile Delinquents to the Thematic Apperception Test", Journal of Genetic Psychology, Vol. 88, No.2, (1956), pp. 251 - 259.

²²George E. Deitz, "A Comparison of Delinquents with Nondelinquents on Self - Concept, Self Acceptance and Parental Identification", Journal of Genetic Psychology, Vol. 115, No.2, (1969), pp. 285 - 295.

จากการวิจัยของ น.ศ. รัสมิทอง อุประวรณ์²³ ซึ่งได้ทำการวิจัยเรื่อง การสำรวจการตั้งความปรารถนาของเด็กวัยรุ่น โดยผู้วิจัยต้องการทราบถึง การตั้ง ความปรารถนาของเด็กวัยรุ่นทั้งชายและหญิงซึ่งกำลัง เรียนอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาใน จังหวัดพระนคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชาย 300 คน และนักเรียนหญิง 300 คน มีอายุระหว่าง 13 ปีถึง 18 ปี โดยใช้แบบสอบถาม ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นทั้ง ชายและหญิงมีความปรารถนาความรัก ความอบอุ่น และความเข้าใจจากบิดามารดา ตลอดจนคนในวัยนี้ ต้องการให้ครอบครัวมีความสุข

ในปี พ.ศ. 2510 น.ศ. พิศมัย วิมุขย์สวัสดิ์²⁴ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การ ศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัวตามทัศนคติของเด็กที่กระทำผิดและเด็กที่ ไม่กระทำผิดกฎหมาย ผู้วิจัยใช้วิธีสัมภาษณ์เด็กที่กระทำผิดกฎหมายทั้งเด็กวัยรุ่นชายและ เด็กวัยรุ่นหญิงจำนวนรวมกัน 50 คน ซึ่งอยู่ในสถานฝึกและอบรมของสถานพินิจและ กลุ่มครองเด็กกลาง (บางนา) และบ้านปราณีหรือสถานฝึกอบรมเด็กหญิงของสถาน พินิจและกลุ่มครองเด็กกลาง (ปากคลองตลาด) และสัมภาษณ์กลุ่มเด็กที่ไม่กระทำผิด กฎหมายจำนวน 50 คนซึ่งปัจจุบันเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในโรงเรียนรัฐบาล 4 แห่ง ทั้งหญิงและชายปนกัน ซึ่งตั้งอยู่ในเขตจังหวัดพระนครและธนบุรี จากผลการศึกษาพบว่า บิดามารดาสนใจเด็กที่กระทำผิดกฎหมายน้อยกว่าเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย เด็ก กระทำผิดกฎหมายมีความรู้สึกว่าการรักตนมากกว่าบิดา เด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย มีความรู้สึกว่าทั้งบิดามารดา รักตน อย่างไรก็ตาม ไรก็ตามเด็กทั้งสองกลุ่มจะสนิทสนมกับมารดา มาก

²³ รัสมิทอง อุประวรณ์, เรื่องเดิม.

005470

²⁴ พิศมัย วิมุขย์สวัสดิ์, "การศึกษาเปรียบเทียบความสัมพันธ์ในครอบครัว ตามทัศนคติของเด็กที่กระทำผิดและเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย" (วิทยานิพนธ์ปริญญา มหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2510)

กว่ามีค่า บรรยายค่าในกรอบกว้างของ เด็กที่กระทำผิดกฎหมายจะตั้งเครียดมากกว่าเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย มีความร่าเริงของเด็กที่กระทำผิดกฎหมายไม่เข้มงวดกวดขันแม้เวลาอยู่กับเด็กน้อย โฟลิดที่เด็กน้อยซึ่งตรงข้ามกับมีความร่าเริงของเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย เด็กที่กระทำผิดกฎหมายมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นและทำกิจกรรมร่วมกับสมาชิกในครอบครัวน้อยกว่าเด็กที่ไม่กระทำผิดกฎหมาย

สรุปได้ว่าเด็กที่กระทำผิดกฎหมายมีความรู้สึกว่าการหาที่มีความเข้าใจในตัวเขาโดยความมีความร่าเริงของเด็กปกติ มีความใกล้ชิดกับมีความร่าเริงน้อยกว่าเด็กปกติ และอยู่ในครอบครัวที่มีบรรยากาศที่เครียด ไม่วุ่นวาย มีความร่าเริงหาความเข้าใจได้ จากผลการวิจัยที่ได้อ้างมาทั้งหมดในตอนนี้อาจนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ได้ว่าเด็กปกติกับเด็กที่กระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการปฏิบัติตนต่อมีความร่าเริง หรืออุปถัมภ์แตกต่างกัน

ฮีลลี และบรอนเนอร์ (Healy and Bronner, 1936)²⁵ ได้ทำการวิจัยเปรียบเทียบเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายกับเด็กปกติ เป็นการศึกษาเด็กเป็นรายบุคคล จาก 133 ครอบครัวเป็นเด็กที่กระทำผิดกฎหมาย 152 คนและเด็กปกติ 105 คน ซึ่งเป็นพี่น้องทั้งชายและหญิงของเด็กที่กระทำผิดกฎหมาย ผลการวิจัยพบว่าเด็กที่กระทำผิดกฎหมายต้องการเลือกกิจกรรมที่เขาที่มีความพอใจ มีนิสัยใจคอคล้ายคลึงกับเขา โดยไม่ใ้พิจารณาถึงอื่นในครอบครัว เช่น ระดับการศึกษาฐานะเศรษฐกิจ ความขยันหมั่นเพียรในการทำงาน เป็นต้น ส่วนเด็กปกตินอกจากจะพิจารณาถึงครอบครัวที่เขาพึงพอใจแล้วยังพิจารณาถึงสิ่งอื่น ๆ อีกด้วย เช่น พิจารณาถึงฐานะเศรษฐกิจ ความรู้ ความขยันในการทำงาน และอุปนิสัยใจคอควบคู่กันไปด้วย

²⁵ Healy and Bronner, *op. cit.*, pp. 63 - 64.

ในปี พ.ศ. 2514 นายพนธ์ สัมมา²⁶ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิตและความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร 60 คน และเด็กกระทำผิดกฎหมายจำนวน 120 คน เด็กทั้งสองกลุ่มมีอายุระหว่าง 15 ปีถึง 18 ปี เพศชาย ผู้วิจัยใช้แบบทดสอบสองฉบับคือ แบบทดสอบความต้องการทางจิต และแบบทดสอบความวิตกกังวลผลการวิจัยพบว่า ทางด้านการสมรสหรือการมีครอบครัว เด็กทั้งสองกลุ่มต่างก็ต้องการมีครอบครัวที่ราบรื่น และมีความสงบเรียบร้อย คือไม่ต้องการทะเลาะวิวาทหรือหย่าร้างกับคู่ครอง เกี่ยวกับความวิตกกังวลในการสมรส หรือการมีครอบครัว เด็กปรกติมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถให้ความสุขแก่คู่ครองได้ ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายมีความวิตกกังวลว่าจะให้ความสุขแก่คู่ครองได้ไม่เต็มที่

สรุปได้ว่าเด็กปรกติมีความละเอียดรอบคอบในการเลือกคู่ครอง และมีความเชื่อมั่นในตนเองว่าจะสามารถให้ความสุขแก่คู่ครองได้ ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายขาดความละเอียดรอบคอบในการเลือกคู่ครอง และมีความวิตกกังวลว่าจะให้ความสุขแก่คู่ครองได้ไม่เต็มที่ ผลการวิจัยที่ได้อาจมาทั้งหมดในตอนนี้ อาจนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้อาจได้ว่าเด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านการสมรสหรือการมีครอบครัวแตกต่างกัน

✓ กลูค และกลูค (Glueck and Glueck, 1950)²⁷ ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการทราบถึงการแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวของของเด็กกระทำผิดกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 65 คน มีอายุระหว่าง 14 ปีถึง 18 ปี โคโยไซโปรเจกทีฟ เทสต์ (Projective Test) ผลการวิจัยพบว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายชอบแสดงพฤติกรรมก้าวร้าวต่อผู้อื่น ชอบทำตนเป็นกั๊ก และ

²⁶พนธ์ สัมมา, เรื่องเดิม.

²⁷Glueck and Glueck, op. cit., pp. 130 - 131.

มุ่งร้ายต่อดูอื่น นอกจากนี้ มอชเชอร์ และมอร์ติเมอร์ (Moshor and Mortimer 1968)²⁸ ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการศึกษาพฤติกรรมทางด้านการใช้คำพูดก้าวร้าวของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 80 คน โดยจับคู่พวกเขาไว้กับเด็กปกติจำนวนเท่ากัน เด็กทั้งสองกลุ่มมีอายุระหว่าง 15 ปีถึง 20 ปี และเคยเรียนในชั้นมัธยมศึกษามาก่อน โดยทำการทดลองในห้องทดลองที่ละคู่ โดยให้หากลองใส่หูฟังที่หูทดลองซ่อนไว้ภายในห้องทดลองถ้าใครหาได้จะเป็นของคนที่ผู้วิจัยใช้วิธีสังเกตอยู่ภายนอกห้องทดลอง และสามารถได้ยินเสียงสนทนาภายในห้องทดลองโดยใช้เครื่องขยายเสียง ผลการวิจัยพบว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายใช้คำพูดก้าวร้าวสูง และแสดงท่าที่เป็นศัตรูกับเด็กปกติจนทำให้เด็กปกติยังเกิดความกลัว

✓ กอนเกอร์ และมิลเลอร์ (Conger and Miller, 1966)²⁹ ได้ทำการวิจัยเพื่อเปรียบเทียบบุคลิกภาพ และพฤติกรรมของเด็กกระทำผิดกฎหมายกับเด็กปกติ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กกระทำผิดกฎหมายชายจำนวน 384 คน และหญิงจำนวน 170 คน และเด็กปกติจำนวนเท่ากัน ทั้งสองกลุ่มเรียนในชั้นมัธยมศึกษา มีอายุระหว่าง 15 ปีถึง 18 ปี มีระดับสติปัญญาและฐานะเศรษฐกิจใกล้เคียงกัน ใช้แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ (Personality Test) สำหรับวัดบุคลิกภาพและใช้มาตราประเมินค่า (Rating Scale) สำหรับวัดพฤติกรรม ผลการวิจัยพบว่า เด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายคบเพื่อนอย่างไม่จริงจังมีเพื่อนน้อย มักชอบไปไหนคนเดียว ได้รับการยอมรับจากเพื่อนน้อย ชอบแสดงความก้าวร้าวกับเพื่อนที่โรงเรียน ปรับตัวเข้ากับเพื่อนไม่ได้ ชอบมุ่งร้ายต่อดูอื่น ส่วนเด็กปกติมีเพื่อนมาก ชอบคบหาอย่างมากกับผู้อื่น ไม่ชอบแสดงความก้าวร้าวต่อเพื่อน

²⁸ Donald L. Moshor and Rowe L. Mortimer, "Verbal Aggressive Behavior in Delinquent Boys", Journal of Abnormal Psychology, Vol. 73, No. 5, (1968), pp. 454 - 460.

²⁹ Conger and Miller, op. cit., pp. 50 - 51.

สรุปได้ว่า เด็กกระทำผิดกฎหมายรอบแสดงความก้าวร้าวคนอื่น ชอบมุ่ง
 ร้ายต่อผู้อื่น คบเพื่อนอย่างไม่จริงจัง มีเพื่อนน้อย ส่วนเด็กปกติไม่ชอบแสดงความ
 ก้าวร้าวต่อผู้อื่น มีเพื่อนมากจากผลการวิจัยที่ได้อางมาทั้งหมดในตอนนี้อาจนำมาตั้ง
 เป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนีได้ว่า เด็กปกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุด
 มุงหมายในชีวิตทางด้านการคบหาสมาคมกับผู้อื่นแตกต่างกัน

✓ ฮิลลี่ และบรอนเนอร์ (Healy and Bronner, 1956)³⁰ ได้ทำ
 การวิจัยเปรียบเทียบเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายกับเด็กปกติโดยศึกษาเด็ก
 เป็นรายบุคคลจาก 138 ครอบครัว เป็นเด็กกระทำผิดกฎหมาย 152 คน และเด็ก
 ปกติ 105 คน ซึ่งเป็นพี่น้องทั้งชายและหญิงของเด็กกระทำผิดกฎหมาย ผลการวิจัย
 พบว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายไม่สนใจในความเป็นอยู่ของครอบครัว และเป็นทุกข์อย่าง
 มากเพราะ บุคคลในครอบครัวทำให้เขาไม่พอใจบ่อย ๆ เขาไม่มีความสุข มีปฏิกิริยา
 โต้แย้งหนีออกจากบ้าน เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง มีความรู้สึกไม่รักครอบครัว
 ในขณะที่เด็กปกติมีความรู้สึกรักครอบครัว มีความพอใจในชีวิตของตนเอง ครอบครัว
 และโรงเรียน

✓ ยังก์ (Young, 1956)³¹ ได้ทำการวิจัยเพื่อทดสอบความรู้สึกของเด็ก
 กระทำผิดกฎหมายทั้งชายและหญิง กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กกระทำผิดกฎหมายทั้งชายและ
 หญิงกลุ่มละ 54 คน โดยให้เด็กเหล่านี้ดูรูปภาพ ที่ เอ ที (T.A.T.) 16 ภาพ
 ที่ละภาพ แล้วให้เด็กพรรณานความรู้สึกออกมา ผลการวิจัยพบว่า เด็กทั้งชายและหญิง

³⁰Healy and Bronner, op. cit., pp. 64 - 65.

³¹Young, op. cit., pp. 257 - 258.

ร้อยละ 62.6 พรรณกว่าสิ่งที่เขาเห็นในรูปภาพเป็นรูปที่**ไม่มีความสุข** และ 1 ใน 3 ของเด็กทั้งหมดบอกว่า**จะเปลี่ยนไป** ในทางมีความสุข**ในบั้นปลาย** ร้อยละ 20 ของเด็กทั้งหมดพรรณว่าสิ่งที่เห็น**แสดงถึงการไม่มีความสุข**และ**ไม่มีโอกาสที่จะมีความสุข**ได้เลย

✓ **เวสต์ตัน** (Weston, 1959)³² ได้ทำการวิจัยเพื่อต้องการทราบว่า ถ้าเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายมีความเครียดทางอารมณ์ ซึ่งทำให้เขาขาดความสงบสุขทางจิตใจแล้ว จะเก็บกกดความเครียดเอาไว้ได้มากน้อยเพียงใด จะมีการเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และมีความเพ้อฝันหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างเป็นเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายจำนวน 30 คน มีอายุระหว่าง 12 ปีถึง 16 ปี ผู้วิจัยทำให้เด็กเหล่านี้ทุกคนเกิดความเครียด แล้ววัดการเก็บกดโดยใช้โรซาร์ค เทสต์ (Rorschach test) นอกจากนี้ยังวัดการเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ และวัดความเพ้อฝัน ผลการวิจัยพบว่าเมื่อมีความเครียดทางอารมณ์เด็กจะเก็บกกดความเครียดเอาไว้มีการเคลื่อนไหวในการทำกิจกรรมต่าง มากขึ้น แต่ความเพ้อฝันไม่เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ ทั้งนี้โดยการเปรียบเทียบระหว่างก่อนและหลังจากการถูกทำให้เกิดอารมณ์เครียด จากการวิจัยนี้แสดงว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายเมื่อมีความเครียดทางอารมณ์ ก็จะเพิ่มทั้งการเก็บกดและการเคลื่อนไหวร่างกายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะเด็กพยายามหลีกเลี่ยงการเก็บกดทางอารมณ์ จึงต้องหาทางระบายโดยหันมาใช้ร่างกายในการทำกิจกรรมต่าง ๆ เพิ่มมากขึ้น

³² Donald Leslie Weston, "Motor Activity and Depression in Juvenile Delinquents", Dissertation Abstracts, Vol. 19, No. 9, (1959), p. 1208.

ในปี พ.ศ. 2514 นายพนธ์ สัมมา³³ ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเปรียบเทียบความต้องการทางจิต และความวิตกกังวลของเด็กวัยรุ่นในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กกลางกับเด็กวัยรุ่นในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนในชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดพระนคร 60 คน และเด็กกระทำผิดกฎหมาย 120 คน โดยแบ่งเป็นสองพวก คือ เด็กที่กระทำผิดกฎหมายเป็นกลุ่มจำนวน 60 คน กับเด็กที่กระทำผิดกฎหมายตามลำพังคนเดียวกันจำนวน 60 คน เด็กมีอายุระหว่าง 15 ปีถึง 18 ปี โดยใช้แบบทดสอบสองฉบับคือ แบบทดสอบความต้องการทางจิต และแบบทดสอบความวิตกกังวล ผลการวิจัยพบว่าเด็กวัยรุ่นในโรงเรียนมีอาการเด่นน้อยกว่าเด็กที่กระทำผิดกฎหมายตามลำพังคนเดียวกันแต่มีความวิตกกังวลในด้านความอาย ความสับสน ความกลัว ความกลัวใจ ความเศร้า มากกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมายทั้งสองกลุ่ม ส่วนเด็กกระทำผิดกฎหมายทั้ง 2 กลุ่มมีความวิตกกังวลไม่แตกต่างกัน

สรุปได้ว่าเด็กปรกติมีอาการเด่นน้อยกว่าเด็กกระทำผิดกฎหมาย เด็กกระทำผิดกฎหมายมีปัญหาทางครอบครัวทำให้เขาเป็นทุกข์อย่างมาก เกิดความรู้สึกไม่มั่นใจในตนเอง ส่วนเด็กปรกติมีความรู้สึกรักครอบครัว มีความพอใจในชีวิตของตนเอง จากผลการวิจัยที่ได้อาจมาทั้งหมดในตอนนี้อาจนำมาตั้งเป็นสมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้อาจได้ว่า เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางด้านความสงบสุขของตนเองแตกต่างกัน

³³พนธ์ สัมมา, เรื่องเดิม.

สัมมุติฐาน

จากผลการวิจัยที่เกี่ยวข้องของสิ่งใดก็ตามทั้งหมดนี้ อาจนำมาตั้งเป็นสัมมุติฐานของการวิจัยในครั้งนี้ไ้ไ้ไ้

1. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการศึกษาแตกต่างกัน
2. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการประกอบอาชีพแตกต่างกัน
3. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการสร้างประโยชน์ให้แก่สังคมแตกต่างกัน
4. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการปฏิบัติตนต่อบิดามารดา หรือผู้ปกครองแตกต่างกัน
5. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการสมัคร หรือการมีครอบครัวแตกต่างกัน
6. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการคบหาสมาคมกับผู้อื่นแตกต่างกัน
7. เด็กปรกติกับเด็กกระทำผิดกฎหมายมีจุดมุ่งหมายในชีวิตทางการแสวงสุขของตนเองแตกต่างกัน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยนี้

การวิจัยครั้งนี้ทำขึ้นโดยคาดว่าจะได้รับประโยชน์ดังนี้ คือ

1. เพื่อสนับสนุนจุดมุ่งหมายในชีวิตของเด็กวัยรุ่นชายที่กระทำผิดกฎหมายถ้ามีจุดมุ่งหมายไปในทางดี เช่น จัดการศึกษาให้เหมาะสม จัดหาอาชีพที่เหมาะสมกับความสนใจ ระวังสติปัญญา และความสามารถของแต่ละคน

2. เพื่อจะได้เปลี่ยนจุดมุ่งหมายในชีวิตของเค้าด้วยรูปหมายที่กระทำผิด
กฎหมาย ถ้ามีจุดมุ่งหมายในทางที่ไม่ดี ไม่เหมาะสมเป็นภัยแก่ตัวเองและสังคม
3. เพื่อจะได้หาทางแก้ไขเล็กเสียดังแต่แรกดาร์ว่าเค้าด้วยรูปหมายคนใด
ที่ไม่ได้กระทำผิดกฎหมายแต่มีจุดมุ่งหมายในชีวิตไปในทางที่ไม่เหมาะสม